

VII. PROPOZYCJE REALIZACJI POSZCZEGÓLNYCH LEKCJI

Proponujemy, aby wszystkie lekcje rozpoczynać odpowiednio dobraną modlitwą. Ważne jest, by uświadomić dzieciom obecność Pana Boga w trakcie lekcji, Jego towarzyszenie i pomoc, której nam udziela.

Każda lekcja zawiera fragment z Ewangelii, dlatego sugerujemy, by katecheta odczytał go uczniom, najlepiej z Biblii Tysiąclecia wydanie piąte (nie zaś z podręcznika czy kartki). Na początku lekcji, nawiązując do lekcji poprzedniej, zachęcamy uczniów do podzielenia się uwagami, jak wykonywali pracę domową. W klasie 4 stawiamy już nacisk na samodzielność ucznia i wychowujemy do samodyscypliny i samokontroli, dlatego nie ma zbyt wielu zadań do wykonania razem w rodzinie i odwołujących się do odpowiedzialności rodziców za rozwój wiary ich dzieci. W opisie przeprowadzanej katechezy nie zawsze wskazujemy konkretny moment pracy z podręcznikiem (jego użycie przyjmujemy za oczywistość), bowiem katecheta najlepiej może ocenić możliwość skupienia uwagi i pracy swych uczniów, możliwość wprowadzenia dodatkowych pomocy, środków do realizacji i zasadność ich użycia w odpowiednim czasie.

Na początku roku, jeśli będzie to możliwe, podczas zebrania rodziców, katecheta powinien omówić, jak będzie przebiegać praca z podręcznikiem oraz zachęcić do aktywności w dziecięcych grupach liturgicznych i wspólnotach wiary, do udziału w katechezie parafialnej, która zazwyczaj odbywa się przede wszystkim w trakcie niedzielnej Mszy Świętej. To właśnie w czasie katechezy parafialnej, w większym stopniu niż w szkole, możemy realizować funkcję inicjacji w tajemnice wiary.

Dbłość o wypełnienie funkcji inicjacyjnej jest szczególnie istotna w tym roku nauki, gdy mamy na celu przede wszystkim pomoc uczniom w głębszym zrozumieniu oraz systematycznym przeżywaniu spotkań z Jezusem w sakramencie pokuty i pojednania oraz w Eucharystii.

Ta praktyka i owoc katechezy mistagogicznej w klasie 4 może być wyrażona w radosnym, dziękczynnym uwielbieniu Pana Jezusa w rocznicę Pierwszej Komunii Świętej.

Życzymy wszystkim sił duchowych i fizycznych, światła Ducha Świętego do ciągłego odkrywania skarbu przyjaźni z Panem Jezusem, czerpania z bogactwa danego nam w Kościele w sakramentach świętych, zwłaszcza z żywej, realnej obecności Jezusa naszego Pana, Zbawiciela i Przyjaciela.